

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Gelderland (Nederland) op 12 oktober 2022 — Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) tegen Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Zaak C-644/22)

(2023/C 35/33)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Gelderland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prejudiciële vragen

1) Dient artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat deelnemers aan een pensioenfonds zoals in het hoofdgeding aan de orde is, kunnen worden geacht beleggingsrisico te lopen, en brengt dit mee dat het pensioenfonds een “gemeenschappelijk beleggingsfonds” in de zin van deze bepaling vormt? Is daarbij van belang:

- of deelnemers een individueel beleggingsrisico lopen, of is het voldoende dat de deelnemers als collectief, en niemand anders, de gevolgen dragen van de resultaten van de beleggingen?
- wat de omvang van het collectieve dan wel het individuele risico is?
- in hoeverre de hoogte van de pensioenuitkering mede afhankelijk is van andere factoren, zoals het aantal jaren van pensioenopbouw, de hoogte van het salaris en de rekenrente?

2) Brengt het beginsel van fiscale neutraliteit met zich dat voor de toepassing van artikel 135, eerste lid, letter g, van de Btw-richtlijn, bij fondsen die geen icbe⁽²⁾ zijn, niet uitsluitend moet worden beoordeeld of deze vergelijkbaar zijn met een icbe, maar ook of zij bezien vanuit het oogpunt van de gemiddelde consument vergelijkbaar zijn met andere fondsen die geen icbe zijn, maar die door de lidstaat wel als gemeenschappelijke beleggingsfondsen worden beschouwd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

⁽²⁾ Instellingen voor collectieve belegging in effecten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Cour d’appel de Mons (België) op 17 oktober 2022 — Fédération internationale de football association (FIFA) / BZ

(Zaak C-650/22)

(2023/C 35/34)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d’appel de Mons

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fédération internationale de football association (FIFA)

Verwerende partij: BZ

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 45 en 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan:

- het beginsel dat de speler en de club die hem in dienst wil nemen, hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de betaling van de schadevergoeding die verschuldigd is aan de club waarmee het contract zonder gerechtvaardigde reden is verbroken, zoals dat is neergelegd in artikel 17.2 van de RSTP [(reglement betreffende de status en transfer van voetbalspelers)] van de FIFA, in combinatie met de sportieve en financiële sancties die volgens artikel 17.4 respectievelijk artikel 17.1 van dat reglement kunnen worden opgelegd;
- de mogelijkheid voor de bond waarbij de oude club van de speler is aangesloten, om het voor de indienstneming van de speler door een nieuwe club benodigde internationaal transfercertificaat niet af te geven indien er sprake is van een geschil tussen die oude club en de speler (artikel 9.1 van de RSTP van de FIFA en artikel 8.2.7 van bijlage 3 bij dat reglement)?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (België) op 19 oktober 2022 — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van
de voedselketen & Leefmilieu tegen Triferto Belgium NV**

(Zaak C-654/22)

(2023/C 35/35)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Verweerster: Triferto Belgium NV

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen de artikelen 6.1, 3.10, 3.11 van de REACH-verordening ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat er een registratieplicht rust op diegene die de stof bij een niet EU-fabrikant bestelt/aankoopt, ook al worden alle regelingen met het oog op het fysiek binnen het douanegebied van de Unie brengen feitelijk getroffen door een derde partij die ook uitdrukkelijk bevestigt hiervoor verantwoordelijk te zijn?

Is het voor de beantwoording van vermelde vraag relevant of de hoeveelheid die wordt besteld/aangekocht slechts een deel (maar wel meer dan 1 ton) betreft van een grotere lading van dezelfde stof van dezelfde niet-EU-fabrikant die door deze derde partij binnen het douanegebied van de Unie wordt gebracht om aldaar in douane-entrepot te worden ingeslagen?

- 2) Dient artikel 2.1.b) van de REACH-Verordening aldus te worden uitgelegd dat ook stof die wordt ingeslagen in douane-entrepot (middels plaatsing onder de regeling J — code 71 00 in vak 37 van het enig document) buiten het toepassingsgebied van de REACH-verordening blijft, totdat zij in een latere fase wordt uitgeslagen en onder een andere douaneregeling wordt geplaatst (bv. het in het vrije verkeer brengen)?